

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
— invitat

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 31 Maiu st. v.

Tendența reuniunii de cultură maghiare, țin foile maghiare, nu este agresivă, ea are în vedere numai apărarea elementului maghiar, este așa dar' numai defensivă.

Reuniunea este așa, după afirmările foilor maghiare, un lucru nu numai foarte inocent, ci totodată și folositor. Mai curând s'ar pute bucura toți locuitorii Transilvaniei, dar' nu se neliniștească Românii și Sașii sau se se turbure, după cum se mai țiece, când ved că după mai o mie de ani de stăpânire ungurească maghiară și pentru Maghiarii din Transilvania începe a răsări soarele culturii.

Au cuvânt dar' acei ce pentru constituirea definitivă a reuniunii pregătesc în Cluj festivități mari și pompoase. Când se pune temeiul culturii, trebuie să fie și însuflețire și însuflețirii trebuie să se dea expresiune, ear expresiunea cea mai potrivită a culturii: sunt sărbătorile sgo-motoase.

Însă lucru curios. Acei ce pe o pagină asigură, că reuniunea n'o se aibă tendență agresivă, ci fericitoare, spun pe cealaltă pagină, că fericirea au să o facă prin recucerire și cucerire.

Dar' de ce recucerire și cucerire poate fi aici vorba? Cu forța brută? cu sabia? Nu! De recucerire cu limba maghiară!

Va să țiecă, după conceptul maghiar, cultura maghiară ar fi egală cu: recucerirea și cucerirea terenului, pentru limba maghiară.

Aceasta schimbă toată fața lucrurilor și le dă dreptate Românilor și Sașilor, cari se neliniștesc și se turbură.

Căci ce trebuie să înțelegem când cetim în zăarele maghiare de recucerire și cucerire cu limba maghiară?

Țiarele maghiare ne vin pe fiecare zi într'ajutor și ne lămuresc și în privința aceasta.

„Budapesti-Hirlap“ de. e. vede în recucerire: remaghiarisarea văii Murășului dela Arad până la Gyergyo-Szt-Miklos. „Pester Lloyd“ nu o ia tocmai așa deadreptul și pe dintregul, însă tot la același rezultat ajunge. „Pester Lloyd“ află Secui românisați în comitatul Hunedoarei, despre cari, ne spune oficiosul, cu satisfacțiune, nu numai că trebuie remaghiarisati, dar' că de un timp încoace s'a și făcut mult în direcțiunea aceasta.

Reuniunea așadar' încă nu este constituită definitiv și membrii ei au început a lucra: „remaghiarisând.“

Și cum n'ar face aceasta, când „P. Ll.“ ne spune că copiii sciu țiece pe din-

afară „Tatăl nostru“ unguresce, ear' „Budapesti Hirlap“ scie cu numărul, câți copii sciu unguresce „Tatăl nostru“ pe dinafară. După zăarul acesta sânt 5000 de copii de „Săcui“ remaghiarisati, cari sânt în stare să facă minunea cu „Tatăl nostru.“

Oare așa sânt defensivele? Să cauți un pretext ca să intri în sîmul unui popor spre a-l neliniști și a-l turbura și a aprinde ură și invidie în sîmul lui, ca pe unii să-i poți înstrăina de alții și să-i deslipesci de trunchiul de care au aparținut de secolii?

Oare când toate naționalitățile din Ungaria s'ar apuca să desmaghiarizeze pe toți ai căror părinți sau străbuni s'au făcut cu timpul Maghiari, ce s'ar alege de Maghiarii de astăzi și ce privelesce ar prezenta Ungaria?

Răsboiul tuturor împotriva tuturor, ear' Maghiari n'ar mai rămân nici barami o duzină.

Răsboiul este dar' și ceea-ce pregătesc reuniunea de cultură maghiară însă răsboiul unilateral.

Naționalitățile nemaghiare, în special Românii, simt deja influența acestui răsboi, până când armata, care are să-l ducă în deplinire încă nu este organizată definitiv. În scurt timp și organizarea aceasta are să fie terminată. Atunci lupta se va începe în toate părțile țerii.

Răsboiul acesta pe cât este de neuman, pe atât este de inegal. Românilor și Sașilor nu le stau aceleși arme la dispozițiune. Sânt provocați la luptă, fără de a ave cu ce să se lupte.

Și cumcă trebuie să se lupte, se poate convinge ori-și-cine din organele maghiare de publicitate.

Ele spun că în comitatul Hunedoarei au să remaghiarizeze pe Săcuii românisați, cari în privința limbii și a portului nu se deosebesc de Români, decât numai prin legea ungurească (confesiunea calvină); cari dacă locuesc cu Românii împreună și din cauza sărăciei nu sânt în stare să plătească preot, trecând la religiunea ortodoxă orientală, devin cu totul Români și totodată inimicii cei mai mari ai rasei maghiare.

Ele spun, că Ardealul numai așa se poate salva pentru Maghiari și poate redeveni, după cum a țiec Kossuth, mâna dreaptă a Ungariei, dacă nu numai „fostii Săcui“, ci populațiunea întreagă va îmbrățișa maghiarismul. „Budapesti Hirlap“ vine cu un proiect nou: cere remaghiarisarea prin căile ferate. Dela fiecare stațiune să se răspândească maghiarisarea preste țeară, cum se răspândește nervii preste trup din mēduva osului spinării. „Să fericim poporul prin aceea, că 'l-am maghiarisat“, încheie numitul zăar un pasagiu dintr'un articol, în care fără de nici o rezervă se predică recucerirea și cucerirea Transilvaniei pentru maghiarism.

Eată dar' fericirea ce ne așteaptă după cultura cea nouă, inofensivă a Maghiarilor.

Și ca lupta să fie mai scurtă, alăturea cu armata cea nouă socială, va lupta mai departe, în contra noastră, cu atât mai cu mare energie și trupa cea oficială. Ministrul de justiție, prin ordonate, foarte de mult a însărcinat pe președinți a introduce limba maghiară exclusiv în toate oficiile resortului seu. Tot așa cel de interne, al cărui mai ascultător aprod este baronul Desider Bánffy, comitele suprem din comitatul Solnoc-Dobâca. Și ceilalți ministri nu rămân mai înapoi. Mai ales cel dela culte și instrucțiunea publică, pe față și pe sub mână, stăruiesc neîncetat pe lângă prelații bisericilor române să introducă limba maghiară în matricule, ba se leagă în speranța, că în curând clerul se va maghiarisa. Eată cu o cauză mai mult pentru ce se folosesc de toate privilegiile ce-i par bine venite, ca să răstoarne acum după-ce a făcut spărtura într'ale scoalelor, și aședămintele bisericilor, și apoi se dispună de biserici ca și de scoale după cum vor cere interesele maghiarisării.

„Cultura“, a cărei reuniune are să se constituie cu multă pompă cât mai curând în Cluj, are deci tendență numai agresivă pe toate terenurile și cu nimica nu are de gând a se ocupa mai puțin decât cu cultura. Ea așadar' va însăprî situațiunea deja creată pentru nemaghiari, punându-i înaintea alternativei: sau să se lupte cum vor pute până la extrem pentru drepturile avute și aședămintele și limbile ce le mai au, sau să devină „patrioți“, înjugându-se de bună voie la carul triumfal al maghiarismului.

Este de tot neplăcută „cultura“ cu astfel de alternativă, mai cu seamă când chiar și „patriotismul“, la care invită foile maghiare cu atâta pathos, nu promite, nu oferă nimic atrăgător.

Ca să nu ni se facă earăși imputări că agităm, când descriem starea lucrurilor croită de cei-ce inscenează acum și reuniunile de cultură în defavorul naționalităților nemaghiare, vom cita o descriere a „patriotismului“ maghiar, din partea unui Maghiar: „Un curent rău, țiece acela, domnesce astăzi în cercurile guvernului și ale dietei, ba până la un grad anumit chiar și în opiniunea publică. Tîrîre înaintea puterii, egoism în loc de entusiasm, în loc de stimă pentru merite patriotice civice, stimă pentru merite oficiale, admirațiune nemotivată a întâmplării oarbe cu nascerea și cu magnații, rivalitate de clase, certe confesionale, neluarea în seamă a intereselor poporului, înmulțirea sarcinilor cu ușurință, cult de persoane în loc de stimarea principiilor, căderea moralității publice mai mult decât într'o direcțiune: eată adevăratul caracter al zăilelor noastre. Nu voiu să înnot cu curentul acesta, cu toate că nu pot nici să-l împedec. Vocea mea dar' ar răsună în pustie și dacă aș intra în parlament. Nu aflu plăcere într'o luptă zadarnică...“

Dr. Carol Eötvös este, care zugră-

vesce cu colorile de mai sus starea actuală din Ungaria întreagă, vrînd a motiva pentru-ce respinge candidatura de deputat în casa deputaților pentru cercul Vesprimului.

Ne unim cu acesta și am recomanda celor ce se vor întruni la Cluj a-i studia cuvintele. Poate că studiându-le cu de-a-dinsul ar veni la convingerea, că patria are alte trebuințe, cu mult mai înțeitoare decât „fericirea poporului prin aceea că 'l-ar fi maghiarisat.“

Revistă politică.

Sibiu, 31 Maiu st. v.

În numărul de ieri am comunicat la acest loc concludul adunării generale a comitatului Brașov în cestiunea reuniunii maghiare de cultură. Astăzi primim dela un amic al nostru din Deva o scurtă dare de seamă asupra decursului congregațiunii de primăvară a comitatului Hunedoara.

Abstractie făcînd dela hotărîrea adunării din Deva adusă în cestiunea „magyar cultur egylet“-ului, care hotărîre între împregiurările de față și prelungirea minoritatea, pe care o au Românii de acolo în congregațiunea comitatensă, nici că putea fi altfel, decursul acelei adunări în general nu rămâne pentru noi fără oare-care importanță. Faptul că membrii români ai acelei congregațiuni dovedesc puțină interesare de cauzele comune și publice, nu ne suprînde de loc. Atitudinea domnilor Maghiari din acel comitat față cu Românii, cari formează maiortitatea absolută a locuitorilor, 'i-a împins pe Români spre acest indiferentism. Aceasta s'a dovedit cu toate ocașiunile și mai ales cu ocașiunile alegerilor de funcționari administrativi. Să nu mergem tare îndărăt, ci rămânînd la alegerile de funcționari cari s'au făcut în această din urmă adunare generală a comitatului, ne putem pe deplin convinge despre dragostea și bunăvoința, cu care sânt întimpinați Românii și candidații români din partea ocărmiturilor din acel comitat. Manevra cu candidarea la postul de solgăbiru în Baia-de-Criș a tinărului abia ieri alaltăieri eșit din scoale Márkosy Lászlo față cu Românul Herbai e un exemplu viu de șovinism și intoleranță maghiară.

În ceea-ce privește afacerea „cultur egylet“-ului în amēdouē comitatele din cestiune „Kol. Közl.“ își face cheful pentru zăua de ađi în următorul chip:

„Resultatul e în amēdouē locurile favoritor.“

„În comitatul Brașovului e favoritor resultatul, pentru-că scrisoarea noastră s'a dat la o parte.“

„În comitatul Hunedoarei e favoritor pentru-că s'a luat la plăcută cunoștință prin o maiortitate mare.“

„Reuniunea noastră posedă natura vrăjitoare a lui Anteu: cu cât voiesc mai tare să o trāntească la pământ, cu atât mai tare se întăresce în conștiința națiunii.“

„Reuniunea noastră mai posedă și caracterul ideilor suverane, dela supușii sei adevărați și primesce necondiționat tributul.“

„Cei din comitatul Brașovului au dovedit o mare lipsă de tact față cu ei însuși, ear' comitatul Hunedoarei și-a câștigat gloria.“

„Idea națională e pe zăua cea mai concretă și mai sublimă idee, care luptă în contra aceleia, luptă în numele lui Dumnezeu, și care slujesc acestei idei, face serviții omenirii...“

Și noi dicem, că cel-ce slujesc ideii naționale face servicii omenirii, cu adausul însă, că cel-ce se apucă să înăbușească în alții idea aceasta sublimă, păcătuiesc și în contra omenirii și în contra lui Dumnezeu.

Alegerile pentru Austria sînt aproape terminate. Până acum se poate face aproximativ un bilanț al rezultatului total. Dintre cei 353 deputați, 131 aparțin parte stîngi unite, parte partidei naționale germane. Opozițiunea dispune până acum cu totul de 146 deputați, poate că cu acestia va și rămîne, deoarece restul care are să se mai aleagă va aparține întreg partidului guvernamental.

Convențiunea comercială cu România.

Ministrul de comerț din Budapesta a adresat tuturor camerelor comerciale o circulară de următorul cuprins:

Spre scopul eventualei reînnoiri a convențiunii comerciale cu România legate în 22 Iunie 1875 și inarticulată în art. de lege XIX din a. 1876, voiesc să adun cât se poate mai curînd materialul necesar. Spre acest scop voiesc să ascult înainte de toate pe acei întreprinzători, industriași și neguțatori, cari stau în legătură comercială cu România și au putut aduna experiență în decursul celor nouă ani de existență a convențiunii, pentru a pute clarifica cu date din cercul lor comercial singuraticile defecte ale convențiunii precum și inconveniențele ivite în executarea aceleia și cari sînt în stare de a sprigini cu motive covârșitoare proiectele lor ce voiesc să fie luate în considerare cu ocaziunea negocierilor. Spre acest scop sînt a se trimite formularele alăturate întreprinzătorilor, industriașilor și comercianților mai însemnați din cercul d-voastre. La alegerea firmelor să se aibă în vedere acele, care stau deja în legături comerciale cu România; afară de aceea să se iee în considerare impregiurarea ca să ni se dea date depline și vrednice de creșmînt privitoare la fiecare grupă singuratică de mărfuri. Aceste tipărituri sînt a se trimite respectivelor firme cât mai curînd și a se returna corespunzător implute cel mult până la sfîrșitul lui Iunie.

Deși cu privilegiul pertractărilor privitoare la eventuala reînnoire a convențiunii comerciale cu România eu voi învăța a cunoaște nemijlocit și fundamental dorințele firmelor interesate și satisfacînd intereselor singuraticelor, recer și pe camere, ca fără considerare la aceste date, să pună actuala convențiune existentă în desbatere, să desvoalte amendamentele ce le cred de lipsă din ale lor puncte de privire și să supună unei critice cu deosebire acele părți ale tarifului vamal existent în România, cari sînt de importanță pentru comerțul nostru; să examineze aceste părți atît cu respect la mărimea lor, cît și cu deosebire cu respect la text și să arete încît doreș schimbări corespunzătoare intereselor noastre privitor la mărime (eventual și cu privire la Tara) sau privitor la text; binevoii a-mi așterne asupra acestora o pro-

punere clar motivată pentru-ca să am la mîna date destule privitoare la modificățiunile necesare. Binevoii a da cu această ocaziune atențiune deosebită textului tarifului vamal pentru ca să se impedeze împovorarea articolelor noștri speciali ungurești cu vamă mai mare în formularea generală a textului; deoarece p. e. mărfurile de lemn zgrăvite cu tot dreptul, se pot numi articoli de lemn fini, lățile noastre tulipane totuși nu se pot împovora cu aceeași vamă ca mărfurile de vamă fine. În astfel de casuri binevoii a-mi indica acest text pe care îl dorii pentru astfel de articoli speciali ungurești. Rugându-vă să vă dați opiniunea în această cestiune importantă, sînt convins, că și camera comercială, recunoscînd însemnătatea legăturilor noastre comerciale cu România, se va nîsi cu cea mai mare energie a informa guvernul pe deplin în toate privințele și de a-mi aduce la cunoștință pe deplin motivată toate dorințele celor interesați de sub circumscripția lor. Considerînd că prelucrarea corespunzătoare a materialului va cere timp, recer camerele să-mi trimită raportul până la sfîrșitul lui Iunie. În locul ministrului Matlekovics m. p.

Documente privitoare la ajutorul de stat de 25,000 fl. al Arhidieceșei gr-or. transilvane.

(Urmare.)

Stadiul în care s'a aflat cestiunea la anul următor (1879) ni-l prezentă earăși o interpelațiune, făcută de deputatul sinodal (membru al deputațiunii sinodale eximise la Tron în această afacere) Anania Trombițaș în următoarele:

„Încercat-a Înalt preasfinția sa părintele arhiepiscop a satisface concluzelor sinodale din 1877 și 1878 cu privire la pașii, ce sînt a se face pentru modul distribuiri ajutorului de stat? Și dacă nu, are de cuget a satisface acestor concluze la timpul oportun“?

La această interpelare metropolitul Miron Roman răspunde:

Că după încheierea sesiunii anului trecut, avînd a se ocupa cu pregătirea agendelor congresului național bisericesc, nu a putut grăbi a-și căuta ocaziune pentru a satisface acelor concluze. După congres au intervenit și alte impregiurări cunoscute membrilor sinodului, cari l-au adus la convingere, că nu este oportun în impregiurările existente a resuscita la locul seu aceste întrebări. De altcun a creșmînt că este chiar în interesul nostru a aștepta o ocaziune mai binevenită în aceasta privință, când își va ține de datorință a satisface concluzului sinodal“.

Sinoadele arhidieceșane din 1880, 1881, 1882 și 1883 nu s'au mai ocupat cu afacerea ajutorului de stat, n'au primit nici rapoarte și n'au luat nici un fel de conclus privitor la pașii inițiați.

Sinodului din anul 1884 îi se face decătră consistor (Nr. 1786 Plen. din 4 Aprilie 1884) următorul raport:

„Ajutorul de stat de 25,000 fl. pentru seminar, preoțiimea și comunele bisericesci din archi-

dieceșă s'a împărțit și anul acesta după normele, ce sînt în valoare.

„Într'aceea a sosit la consistor hîrtia dlui ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică ddo 18 Ianuarie 1884 nr. 77 pres., prin care aduce la cunoștința consistorului, că dl ministru a creșmînt sosit timpul, ca drepturile rezervate prin Prea înalta rezoluțiune a Maiestății Sale ddo 22 Septembrie 1875 guvernului, cu privire la împărțirea ajutorului de stat de 25,000 fl. între preoțiimea și comunele bisericesci să ajungă la valoare și să se execute cu promptitudine; de aceea dl ministru elaborînd un statut în privința aceasta, care a obținut Prea înalta aprobare ddo Gödöllő 15 Decembrie 1883, îl împărțese consistorului cu aceea, că începînd cu anul 1884 împărțirea ajutorului de stat se va face după același statut, și anume preoțiimea și comunele bisericesci, cari reflectează la acest ajutor, vor ave a-și așterne rugări lor pentru împărțire cel mult până la finea lunii lui Iulie a fie-cărui an direct la înaltul ministru, cari rugări apoi se vor transpune consistorului spre dare de informațiune, rămînînd însă cu toate aceste în voia ministrului a distribui ajutoarele la preoți și comune bisericesci, după cum va afla dînsul de bine.

„Contra acestei noue dispozițiuni ministeriale adînc vatămătoare pentru autonomia bisericii noastre, consistorul în ședința din 28 Februarie 1884 a statorit o reprezentațiune cătră dl ministru, în care se cere a se lăsa și pe viitor împărțirea ajutorului de stat după normele de până acum. Pentru însemnătatea cea mare a obiectului alăturăm sub % atît hîrtia dlui ministru sus provocată dimpreună cu statutul de împărțire, cît și reprezentațiunea consistorială contra acestei dispozițiuni ministeriale.“

La acest raport sinodul arhidieceșan (nr. 52 ex 1884) a luat următorul conclus:

1. „Pe baza informațiunilor, că reprezentațiunea consistorului încă nu s'a expedit, sinodul acceptază reprezentațiunea făcută de consistor, o declară de a sa, și însărcinează comisiunea organizatoare (sinodală), a presenta biroului sinodal reprezentațiunea așa, ca să se poată numai decăt expedit sub durata acestei sesiuni sinodale; tot odată sinodul ca reprezentanță legală a bisericii gr-or. române din arhidieceșă declară în mod solemn: că sub astfel de condițiuni, cum sînt cele cuprinse în hîrtia ministerială sus provocată, cari vatămă adînc autonomia bisericii noastre garantată prin legile patriei, nu poate primi ajutorul de stat de 24,000 fl.; și acestui enunciat să se dea expresiune clară în reprezentațiunea sinodului.

2. Pentru cazul unui rezultat nefavorabil, consistorul se însărcinează a face în numele sinodului o preamilită reprezentațiune la Prea înaltul Tron, care să se subștearnă Maiestății Sale prin o deputațiune.

3. Consistorul se însărcinează, a încunoștința fără amînare pe preoțiimea și comunele bisericesci din arhidieceșă despre acest conclus sinodal și a le pofti, ca până la definitivă decideră a acestei cauze să fie în așteptare“.

Reprezentațiunea este publicată în nr. 49 din 14/26 Iunie 1884 al țiarului „Tribuna“.

Actul ministerial provocat în raportul consistorial este următorul:

Vallás és közoktatási magy. kir. Minister.

Nagyméltóságú Román Miron, gör.-keleti érsek és Metropólita úrnak. — 77 eln. sz.

Nagyméltóságú Érsek és Metropólita Úr!

Elérkezettnek látván az időt arra, hogy az erdélyi gör.-kel. román Metropólita lelkészei és egyházközségei részére államköltségvetésileg felvett 25,000 forintnyi évi államségely kiosztása közül Ó cs. és ap. kir. Felsége 1875 évi Sept. hó 22-én kelt legfelsőbb elhatározásával a kormány részére fentartott jogok a gyakorlatban is pontosan keresztül vitessenek: e tárgyban, mint arról Exelentiád 1883 évi Augustus hó 18-án 1227 eln. sz. alatt kelt átiratomból tudomással birni méltóztatik, tárgyalásokat indítottam meg, s ezek eredményeül szabályzatot dolgoztattam ki a kérdéses államségelyek kiosztásánál jövőben követendő eljárásra nézve.

E szabályzatot legm. jóváhagyás végett legf. helyén bemutatván, Ó cs. és ap. kir. Felsége 1883 évi Deczember hó 6-án, 1602 eln. sz. alatt kelt legalázatosabb előterjesztésemre ugyanazon év és hó 15-én, Gödöllőn kelt legfelsőbb elhatározásával az erdélyi gör.-kel. román metropólita lelkészei és egyházközségei részére adandó államségelyek miként leendő kiosztása tárgyában általam bemutatott szabályzatot legkegyelmesebben jóváhagyván, egyuttal elrendelni méltóztatott, hogy a segély kiosztását az 1884-ik évtől kezdve az említett szabályzat értelmében eszközöljem.

Midőn e szabályzatot Nagyméltóságodnak szives tudomás és mihez tartás végett megküldeni szerencsém van, egyuttal megjegyzem, hogy az idézett legfelsőbb elhatározáshoz képest a kérdésben levő államségelynek kiosztásánál jövőre szigoruan annak rendelkezései lesznek irányadóul tekintendők.

Felkérem ezek folytán Nagyméltóságodat, hogy a többször említett szabályzatot a bölcsvezérlete alatt álló metropolitai egyházmegye összes egyházközségei, esperesei és lelkészeivel haladéknélkül közölve, azokat különösen is oda utasítani méltóztatásék, hogy esetleges segély kérvényeket, melyekben azon adóhivatal is megjelölendő lesz, melynél a netán engedélyezendő segély utalványozása kéretik, a szabályzatban megjelölt módon felszerelve, f. évi Julius hó végeig a vezetésem alatt álló, ministeriumhoz közvetlenül és annál inkább bemutatassák, mert e határidőn túl netán beérkezendő kérvények csak a jövő évi államségely kiosztásánál, vagy épen nem is fognak figyelembe vétethetni.

Az ehez képest beérkezendő segélykérvényeket lesz szerencsém a szabályzat értelmében annak idején Nagyméltóságodnak és consistoriumának szives véleményezés végett megküldeni.

Végül megjegyzem, hogy a kérdésben levő szabályzatot tájékozás és széleskörben leendő közzététel végett egyidejűleg mindazon törvényhatóságok közönségeinek is megküldöttem, melyeknek területükre a metropolitai egyházmegye kiterjed, s egyuttal intézkedtem annak a hivatalos „Budapesti közlöny“-ben leendő közzététel iránt is.

Foița „Tribunei“.

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarnik.

(Urmare.)

Într'aceste veni bunica, și amîndoi trebuiră să bee dela ea. „Ai venit ca cum ai fi fost chemat, Milo“, dîse bunica, și pe la gură îi juca un zimbet șagalnic și binevoitor; „tocmai mă gândiam, căruia dintre flăcăi i-ași dîce să meargă cu noi; mie 'mi-e frică să merg cu caii cei sîlbatici, dacă nu este cu noi Ioan sau alt cineva mai cuminte. Vizitiul Vařlav merge cu nebăgare în seamă. Vîno tu cu noi!“

„Bucuros“, dîse Milo și întorcînduse în călcăiu, alergă ca să plătească.

Copiii după ce și-au luat țîua bună dela Hela, dela doamna nănașă și dela părinți, s'aședase în căruță; Kristla ședî la ei, Milo sări pe capră la țîuș și plecără.

„Uitați-vă Milo, ce domn se face!“ strigase băieții care așiau pe potică, când căruța mergea pe lîngă ea.

„Cred țeu, am de ce să mă fudulesc!“

strigă Milo vesel, aruncîndu-și un ochiu îndrîrît în căruță. Dară flăcăul, care i strigase lui Milo și care era prietenul lui cel mai iubit, își aruncă căciulița în vîzduh, cîntînd: „Dragoste dumnezeiască, unde o prind oamenii? La munte nu cresce, pe cîmp n'o seamîna“.

Sfîrșitul nu-l mai aușiră, căci caii în fuga mare alergau cătră casă.

„Dară voi v'ați rugat lui Dumnezeu? — întrebă bunica pe tinerime.

„Eu m'am rugat, dară Vilim, vîd că nu s'a rugat“, — grăi Ioan.

„Nu-l credeți, bunico, eu tot m'am rugat Tatăl nostru, dară Ioan mă împingea, nî-mi da pace pe drum!“ — se desvinovăția Vilim.

„Ioniță, Ioniță, tu ești un băiat fără de lege, aștan tot trebuie să mă plîng de tine la sfîntul Niculae! — îi dîse bunica făcînd un semn aspru cu capul.

„Și n'o să capeți nimica la țîua d-tale, — așteaptă numai“, — amenința Adela.

„Adevărat! — peste câteva țile avem pe sf. Ioan Botezătorul, țîua d-tale“, — grăi Kristla.

„Și d-ta ce-mi vei da?“ — întrebă Ioan, ca și cînd nimic nu s'ar fi fost întîmplat.

„O să-ți dau de dar o legătură de paie, dacă ești așa de sburdalnic“, — grăi Kristla ridînd.

„Asta nu o vreau“, — se posomorî băiatul, ear' copiii își bătură joc de el.

„Și d-ta ce mai capeți la țîua d-tale?“ — o întrebă Barunca pe Kristla.

„Nimica: la noi nu este astfel de obicei, — numai la domni. Odată însă am căpîtat o urare dela un dascăl, care a fost în castel la economul. O și am aici în cartea de rugăciuni.“ — Ea scoase din carte o foaie indoită, pe care era urarea scrisă în viersuri, impregiurul cărora era zgrăvită o cunună de trandafiri și de floricele albastre împunsă cu o gămălie. O am păstrat numai pentru cununia; urarea tot n'o pricep.“

„Dar' nu e boemesce?“ — întrebă bunica.

„Este boemesce, dar' grozav de învîțat; ascultați numai cum începe: „Ascultă-mă, dragă beluțo, a Florei fată de suflet, iubito!“ Mă rog, asta nu pricep de loc și tot numai o așa dîrdăitură. Eu nu-s fată de suflet, doară laudă lui Dțeu am și eu a mamă; omul acela o fi avînd mintea sa tot încurcată prin cărțile celea.“

„Asta nu trebuie să o gîndesci, fată dragă, — era un om cu minte coaptă, umblat pe la scoli, unul ca el firesce nu se mai potrivește cu mintea noastră. Pe cînd eram încă în Kladsko, era alătura cu noi un tot astfel de meșter cîr-

turar, găzdoica lui, — astfel de cărturari de obicei se lasă de însurat — venia adeseori la noi și ne povestia despre el, ce fel de om ciudat și morocănos este. Țîua întreaș era îngropat în cărți ca o cărtiță, dacă Zuzanca nu 'i-ar fi dîs: „Domnule, poftim la masă!“ n'ar fi fost mîncat țîua întreaș. Zuzanca trebuia să-i aducă aminte de toate, dacă n'ar fi fost ea, 'l-ar fi mîncat molile. În fie-care țîi se ducea la plimbare, dar' singur singurel, societatea nu o iubia. Cînd eșia, mă duceam cîte odată pe o săritură la Zuranca. Ei îi plăcea rozolea cea dulce și eu, deși nu-mi pasă de cele arse, trebuia să-i fac pe voie și să beau un păhăruș. Atunci îmi dîcea totdeauna: „Bêtrînul nostru nu trebuie să vadă, el nu bea decăt apă, decăt numai pică într'însa nițel vin; mie îmi dîcea totdeauna: „Zuranco, apa este beutura cea mai sănătoasă, țîne-te totdeauna de apă,“ o să fi sănătoasă și fericită — și eu îmi gîndesc: „Bine e, bine, mie și rozolița îmi priesce. Ar vré să trîesc ca o păsărică; mîncare și beutura nu e nimica, numai așa să trîească omul. El are stomachul săturat cu cărțile alea; mulțumesc frumos de o asemenea hrană!“

(Va urma.)

A szabályzat végrehajtása iránt leendő nagybecsű intézkedéseiről mielőbbi szives értesítését kérve,

Fogadjá Nagyméltóságod kiváló tiszteletm öszinte nyilváníását.

Budapest, 1884 évi Január hó 18-án.

Trefort s. k. *)

Correspondență particulară a „Tribunei“.

Deva, 10 Iunie 1885 n.

În 8 și 9 a l. c. s'a ținut aici adunarea de primăvară a membrilor congregațiunii comitatului Hunedoara.

Ca de pe întreaga linie unde există o luptă a Românilor în contra șovinismului maghiar, așa și de aici nu se poate raporta ceva îmbucurător. Suprimarea dorințelor Românilor, asuprirea și desconsiderarea elementului românesc s'a prefăcut în „sistemă“, decând a început idea pe cât de falsă, pe atât de răutăcioasă a maghiarisării.

Pertractându-se punctele prime de mare însemnătate dar' mai puțin interesante pentru cei ce țin la principiul că „poporul e pentru ei — ear nu ei pentru popor“, adică pentru cei cari s'au adunat și de astădată, ca să deie cursul lor la escluderea Românilor, cari și ei cu tot dreptul au reflectat la vr'un oficiu, — a venit rîndul la punctul al 12 din programă, — la alegerea pentru posturile vacante.

Să compune comisiunea candidatoare, în care sub președinția comitetului-suprem între 6 membrii a fost ales un singur român: dl Dr. L. Petco.

Cunoscând spiritul majorității pe care a avut-o în față dl Petco, — puțină fantăsiă ne trebuie ca să ne putem închipui ce luptă va fi avut la candidare întru apărarea intereselor și posibila realizare a dorințelor majorității preponderante din comitat, a Românilor.

Aceea, că n'a putut se schimbe voința majorității comisiei candidatoare, nu ne pune de loc în uimire, — nu va fi vina dsale.

*) În traducere românească:

Nr. 77 Pres.

Exceleței Sale dlui Miron Roman, arhiepiscop și metropolit gr.-or. român. — Exceleța Ta, Domnule arhiepiscop și metropolit!

Afiind eu de sosit timpul, pentru-ca drepturile rezervate regimului prin preafinalta rezoluțiune a Maiestății Sale c. și reg. apostolice ddo. 22 Septembrie 1875 în privința distribuirii între preoții și comunele bisericesci din metropolia gr.-or. română a Transilvaniei a ajutorului de stat de 25.000 fl., ce se votează din bugetul statului, să se execute punctual și în praxă: am pornit pertractări în acest merit, după cum Exceleța Ta ai binevoit a lua aceasta spre știință din hârtia mea ddo. 18 August 1883 Nr. 1227 pres. și pe baza rezultatului acestora am dispus elaborarea unui regulament pentru procedura, ce va fi de a se urma pe viitor la împărțirea ajutoarelor de stat din cestiune.

Substernând un acest regulament spre preafinaltă aprobare Maiestatea Sa ces. și reg. apostolică la preamilita mea propunere ddo. 6 Decembrie 1883 Nr. 1602 pres. prin preafinalta rezoluțiune ddo. Gödöllő 15 a aceleiași s'a îndurat preagrații a aproba regulamentul subternut de mine în privința modului, cum sînt de a se împărți ajutoarele de stat, ce sînt a se da pe seama preoților și a comunelor bisericesci din metropolia gr.-or. română a Transilvaniei, îndurându-se a ordina totodată, să îngrijesc ca împărțirea ajutorului începînd dela anul 1884 să urmeze în sensul indicatului regulament.

Pe cînd am onoare a trimite Exceleței Tale acest regulament spre binevoitoarea știință și conformare, însemn totodată, că la împărțirea acelor ajutoare conform citatei preafinalte rezoluțiuni, vor fi pe viitor a se privi strict de cinosură dispozițiunile aceleiași rezoluțiuni.

În urma acestora recere pe Exceleța Ta, ca aducînd fără amănare desamințitul regulament la cunoștința tuturor comunelor bisericesci, a protopresbiterilor și preoților din eparhia metropolitană supusă înțelepției conduceri a Exceleței Tale, să binevoiască a-i îndruma și în special ca eventualele lor cereri pentru ajutor, în cari va fi a se numi și oficiul de dare, la care se potfesece asignarea eventualului ajutor acordat, — instruite în modul îndigat în regulament să le aștearnă pînă la finea lui Iuliu a. c. imediat și cu atât mai vîntos ministerului de sub conducerea mea, fiindcă cererile ce vor intra după acest termen se vor considera sau numai la împărțirea ajutorului din anul următor, sau nu se vor considera de loc.

Cererile intrate conform acestora voi ave onoare a le trimite la timpul seu Exceleței Sale și consistorului spre binevoitoarea dare de opinie.

În fine însemn, că spre scopul orientării și a publicării în cerc mai larg am comunicat cestionatul regulament totodată și tuturor comunităților municipale, preste acăr teritor se extinde diecesa metropolitană, și am dispus să se publice și în foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Poftind cât mai curînd înconștințare benignă despre dispozițiunile luate de Exceleța Ta în meritul executării regulamentului primesece Exceleța sincera expresiune a distinsiei mele stime.

Budapesta, 18 Ianuar 1884.

Trefort m. p.

Presentându-și comisia candidatoare munca să se aleagă prin aclamația dl Nagy Lászlo de asesor orf., dl Kenderesy Ernő de vicenotar comit.; de medici cercuali Dr. Hirsch și Botenstein la Ioagiu și la Petroșeni; în urmă vine candidarea pretorului la Baia de Criș. Aici au fost candidați mai mulți, dintre cari retrăgînduse ceilalți, a rămas dl Herbai fostul pretor substituit în B.-de-Criș, față cu dînsul însă primarul Devei Márkosi Lászlo secretarul filialei „cultur-egylet“-ului din comitatul acesta, un tînăr cu noroc și curagios, — și totodată și favoritul dlui vicecomite Barcsay și a partidei sale.

Să vorbească dl Márkosi auzînd că nu va fi în candidația, s'ar fi folosit de oamezii ce-l protejiază, astfel: adică dl Pogány Károly fiul comitetului suprem și deputat în cercul Hunedoara unde își are Márkosi locul născerii; — a făcut dar' să ajungă la urechile dlui comite că dacă rămîne Márkosi din candidația îi restorarnă pe fiul seu la alegerea viitoare!

Manevra a fost bine pusă la cale. Márkosi e candidat contr dlui Herbai și la votare capătă Herbai numai 37 de voturi, pe cînd Márkosi 95.

Va să dîcă aici la noi se folosese de toate mijloacele numai ca Români să fie scoși din pozițiile mai însemnate.

D-nul Ales. Herbai fû apoi ales de notar la sedria orfanală.

Mă genez a mărturisii că Români nu s'au prea purtat solidar cu această ocaziune. Îndeosebi Dobra, Iliă, Hațegul, au dovedit o neinteresare, ce nu le servește de loc spre onoare. Zarandani deși s'au interesat mai tare de cauză, n'au fost atât de disciplinați ca de altă-dată.

Acum dar' și-au ajuns scopul șovinistii nostri de a lua Zarandul din mâinile Românilor. Până acum am avut acolo un pretor și un subpretor român. Acum însă sînt tot Unguri!

În ziua a doua a adunării a fost la ordinea zilei cestiia reuniunii de cultură din Cluj.

Dl Dr. Tincu propune, după o scurtă motivare, pur și simplu să se iee dela ordinea zilei; apostolii maghiarisării însă, Réthy și dl Barcsay, se ridicară și începură prin discursuri lungi pline de foc a capacita pe cei de față, că ce foloase va aduce această reuniune etc. Dlui Réthy îi răspunde, ceea-ce era de prisos să se mai facă, dl protopresb. al Zarandului V. Dēmian; apoi vorbi încă dl adv. T. Pap cu un sarcasm, ce făcea pe Réthy et cons. să roșească și îngălbinească vîdîndu-și întreprinderile lor reduse la copilarii ridiculoase, la încercări, ce-i face de bațjocură.

În fine vorbi tot contra reuniunii de cultură dl Nic. Apra din punct de vedere economic.

Void a se procede la votare, Ungurii strigau că se primesce propunerea comis. permanente care e: „să iee la plăcută cunoștință,“ și poate că și trecea așa la protocol dacă nu aducea dl adv. Fr. L. Hosszu o listă prin care s'a cerut votare nominală.

La votare am făcut o neplăcută experiență, adică între cei ce susțin propunerea comisunii perm. pe cine vedem? pe dl pretor Borha ginerele dlui protopr. Rațiu din Hațeg, fost advocat.

Propunerea comis. permanente fû primită cu majoritate de voturi, ear' nu cum au vrut Ungurii cu unanimitate și dl Borha poate fi mîndru de a-și fi dat și dînsul votul la acest „sublim“ act.

Ei dar' astfel de servicii se răsplătesc, căci în ședința de după ameați cînd a fost vorbă despre activitatea pretorului din Iliă și declarată vice-comite (drept răsplătă?) că nu personalul puțin, ci negligența dlui pretor Borha e cauza restanțelor din acel cerc.

E dureros lucru că astfel de oameni ca Borha compromit cauza română și nu se sfiesc a submina autoritatea oficialilor români.

Ne vom revedea!

Mireasa

Cronică.

Kleberg-Marlin. Nesosind înca actele dela curtea de casați din Budapesta, executarea ucișărilor Kleberg și Marlin numai cu începutul săptămînei viitoare se va pute întîmpla și aceasta cu atât mai vîntos că dacă chiar ar

sosi astăzi actele acele, sentența numai mîne li s'ar pute publica, și numai Duminecă s'ar pute executa, — ear Dumineca nu se întîmplă justificarea.

Necrolog. Fostul comerciant și membru al comunității Brașov, tatăl renumitei cântărețe Helena Pédure: Ioan Pédure a răposat în 10 a l. c. la Brașov în etate de 62 ani.

Omor și sinucidere. Din Deva se scrie, că Wenzel Cucer a împușcat pe cumnatul seu Francisc Schreiber și apoi s'a împușcat și pe sine cu un revolver. Se vorbește că motivul faptului se fi fost certe pentru ereditate.

Promisiuni. Sîntem pe deplin clarificați asupra promisiunilor maghiare. Dacă reproducem din cuvîntarea de instalare a noului comite suprem al comitatului Albei-inf. bar. Coloman Kemény unele pasaje, o facem fiindcă ele privesc pe locuitorii români ai unui comitat mare locuit aproape exclusiv de Români, dar' administrat exclusiv numai de Maghiari, ca pretutindene pînă cînd ține starea actuală de lucruri din nefericita noastră țeară. Lăsăm să urmeze acele câteva pasaje: „Promit că pe terenul oficios nici odată nu mă voi conduce de antipatie sau simpatie, ci numai de dreptate și de binele public.“ — Apoi urmează: „Ating în câteva cuvinte și cestiunea așa numită a naționalităților, care se ivesc și în acest comitat ca și în ori-care comitat cu rase mixte. Ținuta statului se învîrte pe lîngă legile constituționale, eu ca comite suprem am datorința a le respecta pe aceste. Am mai departe datorința de a grijă ca buna înțelegere dintre naționalități să nu se conturbe decătă nimeni spre scopuri de politică sau de partid, am datorința a mă explica cât se poate de lămurit față cu cei seduși că fie-care cetățean al statului ungar, vorbească ori-și-ce limbă, e egal înaintea legii, dar' are și datorințe egale: e dator cu credință cătră încoronatul rege ungar, e dator a apăra patria cu sânge și cu bani; dacă își va împlini aceste datorințe, cum se cuvine unui cetățean ungar, atunci fiecare cîștigă sub aripile scutoare ale statului ungar libertate deplină și ademenire pîrintească, fără deosebire de confesiune și naționalitate.“ — Atăta e promis, atăta vor fi așteptând și Români din acel comitat. Ce vor dobîndi, nu le scim profeți, și de sigur nici dîșii nu se vor înșela pre sine sperînd prea mult. În cazul cel mai bun noul comite va menține starea actuală nedreaptă și jignitoare față cu Români. Am reproduc promisiunile de mai sus ca la timpuri binevenite să i le aducă aminte noului prefect.

Comitele Bánffy după-ce a vizitat scoalele normale din Monor și Borgo-Prund, va visita în zilele acestea și celelalte scoale susținute de fond. scol. central din Năsăud. Pe Vineri (12) este insinuată vizitarea scoalei normale și a gimnasiului din Năsăud. Aceasta o face în urma unei însărcinări primite dela d-nii Tisza și Trefort. Cum vine Bánffy se inspecționeze scoalele, avînd acestea inspector scol. și gimnasiul director-suprem, este tot atât de enigmatic ca și scopul acestei vizitări. Cine scie ce scopuri sînt ascunse. Ar fi timpul, ca și Năsăudenii, adică poporul acestui ținut se easă din letargia în care a cădut, să se deștepte pînă nu este prea tîrziu, să se intereseze mai mult de cauzele lor cele mai mari cum este cauza procesului cu Kemény a pădurilor și a fondurilor, apoi cauza cu proiectul de lege în privința regulării de posesiunile grănițaresci, ca să nu se trezească în o bună dimineață, că guvernul vine să le împartă acestea între singuraticii locuitori. Încrederea cu care s'au dat aceste advocaților, este foarte de laudat, însă aceasta nu dispensează a nu se mai interesa de lucruri, a nu urmări pe advocați, că ce fac. Timpul trece și tace, și de multe ori un ceas pierdut nu se mai regăsește în viață. Tot momentul este de folosit.

Manieră de diarist maghiar. Cetim în „Kolosvári Közlöny“ dela 10 Iunie a. c. următoarele: „Români cei ce sciu scrie au puțin de lucru. Un coleg al nostru a publicat în zilele trecute ca de curiositate două epistole dela nisece Români înțelepți, cari explică frumos într'acele cum Maghiarul a fost totdeauna dușman de moarte al Românilui, și că spre exemplu pe regele Matia încă de aceea l'au otrăvit Maghiarii, pentru-că a fost Român. Și noi avem acum a patra oară acea fericire pecară, că obiecțiunile lor în contra purtării Maghiarilor și-le desoper nou și pretind să se publice în diar aceea, că ei „sau scot pe Maghiari afară din patriă, sau îi ucid“. Antiochie Ravnica din St. Craiu, din a căruia epistolă lîngă cităm acest pasagi, a greșit adresa. Ar fi trebuit să-și adreseze epistola la Sibiu și acolo nici nu „Tribunei“ (pentru-că aceasta scie și singură să scrie astfel de lucruri), ci acolo în acea casă mare, unde se reparaază nebunii. Noi regretăm, că nu ne putem ocupa de dl Ravnica. Noi încă așa credem, că pretinsul d. Ravnica a greșit adresa, deoarece colegii deia „Kol. Közl.“ nu sînt totți Maghiari neaoși — sînt între ei și Ovrei!

Cualificațiunea morală a învățătorilor. Ministrul de instrucție din Viena a dat ordin ca la numirea și alegerea de învățători să se procedă cu o deosebită stricteță în examinarea documentelor de moralitate ale concurenților. Îndemnul la darea acestui ordin l'a dat un cas întîmplat în orașelul Podgorie din Stiria. Învățătorul Stergar a fost tras în cercetare criminală acusat fiind a fi atentat la pușcarea alor mai mult de douăzeci de fetițe. Stergar a fost condamnat la închisoare grea pe șapte ani, în vreme-ce s'a constatat, că dînsul și în alte fucțiuni ce a ocupat, a dus o vieță imorală.

Burse în România. În curînd se vor publica condițiunile pentru trimiterea decătă ministerul domeniilor a 14 tineri cari să studieze, în scolile speciale din Francia, Germania și Italia, științele agronomice, tehnologice și comerciale.

Contra jocurilor de noroc hasardoase a dat prefectul poliției Bucureștilor un ordin, prin care interdică această meserie și dispune închiderea localurilor de noapte la o oară anumită. Eată o parte a acelu ordin: „Jocurile la noroc au luat proporțiuni întinse și ele, plecînd dela centru, se exercită pînă în cele mai departate extremități ale Capitalei. Este dar' neapărat necesar a se lua măsura cele mai serioase spre a opri exercitarea mai departe a acestor jocuri, cari pe lîngă că desbracă pe unii în profitul altora, dar' ele sînt isvorul a o mulțime de scandale, unele mai imorale decăt altele, deoarece asemenea jocuri au străbătut pînă în stratele cele mai de jos ale poporului. Locurile unde de obicei se exercită aceste meserii neonesto și morale fiind cafecele, birturile, cârciumile, tunelurile și acestea fiind localuri publice, unde ochiul poliției dator este a veghia neîncetat, vî invit a lua cele mai serioase și urgente măsuri, ca pe viitor să nu se mai exercite nici un joc la noroc, și spre a ajunge la rezultat mai cu înlesnire, veți cunoaște că dela 1 Iunie viitor ori-ce stabiliment de natura celor de mai sus va fi închis la oara regulamentară 12, ridicîndu-se astfel, celor ce au în present ori-ce autorizare din partea prefecturii a ține deschis preste această oară, rămînd a se acorda permisiuni ulterioare în urma unei cercetări prealabile și numai celor ce vor merita“.

Bibliografie. A apărut tom. II din: „Scrieri din junețe și din exiliu“ de C. A. Rosetti. Edițiunea a doua. Prețul ambelor tomuri 10 lei. — „Principiul naționalităților“ de N. P. Gurăan. Conferință ținută la Ateneul din Craiova la 29 Aprilie 1885.

Trupele italiene din Massuah pătinesc de fierbințale. Soldații sînt cuprinși de friguri. Au și murit câțiva soldați.

Posta ultimă.

Budapesta, 11 Iunie n. Archiducele Carol Ludovic dimpreună cu soția sa au cercetat în Alcsuth pe archiducele Iosif; părechea princiară s'a reîntors seara la 9^{1/2} oare; mîne vor pleca la Viena.

Paris, 11 Iunie n. În edificiul tribunalului din Thiers (departamentul Puy-de-Dôme) s'au surpat treptele pe cînd se îmbulzia publicul la pertractare; cu privilegiul acesta au murit 24 persoane; 164 au rămas răniți, dintre cari 14 foarte greu răniți.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.“

Arad, 12 Iunie n. Ministrul Széchenyi, care înainte de ameați a cercetat stabilimentele industriale, a luat parte la un dineu de gală, ce l'a aranjat episcopul gr.-or. Meșian în onoarea ministrului; dineul a decurs în modul cel mai animat. Ministrul se întoarce deseară la Budapesta.

Londra, 12 Iunie n. Circulă fama, că Gladstone își va retrage demisiunea și va rămîne în fruntea cabinetului.

Grodno (Rusia), 12 Iunie n. Un incendiu a distrus aproape trei din patru părți ale orașului prefăcînd în cenușă cele mai frumoase strade și numeroase edificii publice. Paguba e de un milion. Perdere de om nu este.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

